

Krigsministeren (Bahnsen): Der er jo ganske vist al Opfordring til at fatte sig i Northed, men man vil selvfølgelig forstaa, at jeg maa ønske at udtale mig nærmere i Anledning af den Sag, som her foreligger. Med Hensyn til Sagens Realitet har jeg dels udtalt mig saa ofte, og dels kan jeg henholde mig til, hvad der er kommet frem i Betænkningen, og hvad den ærede Ordfører for Mindretallet har udtalt her i Thinget. Derimod vil jeg gjøre nogle mere almindelige Betragtninger gældende, navnlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa hele denne Sag senest i denne Samling har udviklet sig. Man vil erindre det Forslag, som jeg fremsatte lige i Begyndelsen af Samlingen, saavidt jeg erindrer den 6te Oktober f. A.; det kom til første Behandling ikke umiddelbart derefter, men først den 12—16de Januar i Mar. Hvad der var Grunden dertil, skal jeg ikke indlade mig paa nu, men man har altsaa ikke haft nogen videre Trang til at behandle denne Sag, og det stemmer jo ogsaa tilbøielig med den ærede Ordførers Udtalelser i Dag. Jeg vil dvæle et Øieblik ved denne første Behandling og vil da blandt Andet gjøre opmærksom paa, at jeg den Gang udførlig udtalte mig med Hensyn til det Punkt, som den ærede Ordfører kom ind paa i Dag, nemlig paa Vanskeligheden ved at behandle denne Sag, fordi vi vare komne ind paa Udførelsesstadiet. Jeg omtalte, hvorledes jeg opfattede dette, og hvorledes Regjeringen mente sig berettiget til at begynde den Gang; men hele denne Side af Sagen skal jeg ganske lade ligge nu, da jeg fuldstændig kan henholde mig til, hvad jeg sagde den Gang. Denne første Behandling gjorde imidlertid det Indtryk paa mig, at der var en virkelig Tilbøielighed til Forhandling. Ikke alene antydede den ærede Ordfører, at man dog maatte kunde komme ind paa nye Baner, men det ærede Medlem fra Veire (Holfstein-Vedreborg), der, saavidt jeg kunde skjønne, paa en Maade ogsaa optraadte som en Slags Ordfører for Flertallet, kom jo oftere ind paa, at nu skulde vi have en saelig Forhandling; han afviste fuldstændig Forhandlingen om saadanne Bagateller som Bombardementsaffaender, Sløfninger og den Slags Ting og mente, at nu skulde Hovedspørgsmaalet forhandles, nu skulde der virkelig undersøges og forhandles mellem de forskjellige Partier om, hvorvidt det fra et almindeligt politisk Standpunkt var rigtigt at befæste Kjøbenhavn, og flere af den Slags Spørgsmaal. Det kom nemlig frem under første Behandling her, at der var forskjellige Afhygninger, saaledes som det er antydet i

Dag, idet Nogle ville slet Intet gjøre, Andre ville ikke have Kjøbenhavn befæstet, medens Andre ville have Kjøbenhavn befæstet. Det var disse Spørgsmaal, der altsaa skulde afgjøres. Saaledes opfattede jeg det ærede Medlem fra Veire (Holfstein-Vedreborg) den Gang. Blandt Andet kom Spørgsmaalet, hvorvidt Kjøbenhavn skulde være en aaben By eller ikke, stærkt frem, ligesom det Finantsielle ogsaa var stærkt fremme; der taltes endvidere om, at Forslaget, som det forelaa, vilde være Landets økonomiske Ruin. Der forlangtes indtrængende Oplysninger om den Maade, hvorpaa man havde tænkt sig Bengene skaffede tilveie, og da jeg ikke kunde oplyse det her, men maatte nøies med at sige, hvad det Hele vilde koste, bebrejdede man mig det bittert; man syntes ikke, at jeg skulde vente, indtil Udvalget blev nedsat, for at give disse Oplysninger. Kort sagt, jeg fik det Indtryk, at man vilde forhandle. Uagtet der ved første Behandling ikke kom noget som helst Vint fra Flertallet, tænkte jeg mig, at det skulde ske i Udvalget. Udvalget blev nedsat, men man var som bekendt 4 Dage om at faae det valgt, og det varede ikke saa ganske kort, inden forskjellige Spørgsmaal til Regjeringen bleve formulerede; først den 1ste Februar fik vi en lang Række af Spørgsmaal, som det var Regjeringen om at gjøre hurtigst muligt at faae bevarede og besvarede saa fylbig som muligt. Der var blandt Andet ogsaa Spørgsmaal, som henvegede paa, at man vilde undersøge, om det kunde lade sig gjøre at omdanne Kjøbenhavn til en aaben By, og hvad Indflydelse det vilde have at vælge Fæstningen andesteds, Altsammen Noget, som jeg maatte tro vilde give Anledning til Forhandling i Udvalget. Men efter at disse Spørgsmaal vare bevarede, har man ikke hørt Noget om, hvorledes Forhandlingerne ere gaaede i Udvalget, i alt Fald ikke Regjeringen. Jeg havde efter den Form, 1ste Behandling havde virkelig tænkt mig, at Udvalget vilde forhandle med Finantsministeren, og at Udenrigsministeren ogsaa skulde være tilstede der, idet der var stærkt hentydet til, at han burde være tilstede for at give Oplysninger om de udenlandske politiske Forhold, og endelig ogsaa, at man havde forhandlet med mig. Men der har ikke været Spor af Antydning af Forhandling, og nu kommer Betænkningen, som den foreligger her, og hvis Indhold forekommer mig, som ogsaa antydet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes), at være temmelig mager. Medens der ved 1ste Behandling blev antydet, at man var ude over det Standpunkt